

Institut vyvlastnění si s sebou z dob minulých nese určitý pejorativní nádech, a to především v povědomí veřejnosti, která má odpor k jakémukoli vyvlastňování. Tyto pocity umocňovala i skutečnost, že úprava vyvlastnění byla obsažena v zákoně starém třicet let. Úprava vyvlastnění ve stavebním zákoně z roku 1976 byla sice v devadesátých letech minulého století několikrát novelizována s cílem odstranit její zásadní diskrepance s ohledem na nové společenské poměry v České republice, ale přesto se tato úprava jevila z pohledu současného nazírání na institut vlastnictví a jeho ochranu jako ne zcela odpovídající.

Vláda při projednávání věcného záměru nového stavebního zákona rozhodla, že nová úprava vyvlastnění již nebude součástí stavebního zákona, ale bude upravena samostatným zákonem. Ministerstvo pro místní rozvoj poté na základě usnesení vlády č. 327 ze dne 3. dubna 2002 zpracovalo návrh zákona o vyvlastnění práv k pozemkům a stavbám, který byl Parlamentem přijat 14. března 2006. Prezident republiky zákon nepodepsal a vrátil jej Poslanecké sněmovně. Ta však na zákonu setrvala a zákon nabyl účinnosti 1. ledna 2007.